

ligesom det er sket andre Steder. En nogenlunde flittig og velbegavet Kvinde med Kundskaber, der svare til Præliminærekksamens Fordringer, vil paa et Aarstid, naar hun ofrer nogle Timer om Dagen til at sætte sig ind i Systemet og bagefter til at øve sig, være saaledes uddannet, at hun kan paatage sig den Art af Arbejde.

Det forholder sig anderledes med Parlamentsstenografien. Med Tilegnelsen af Systemet gaar det naturligvis her som ovenfor omtalt. Det er for øvrigt temmelig kedeligt at lære, og det viser sig ogsaa altid, at en Mængde af dem, der begynde derpaa, efterhaanden falder fra, men Kvinderne ere jo taalmodige, og de ville maaske vise sig her som saa ofte at være mere udholdende end Mændene. Den Færdighed i Systemets Brug, der forlanges for at kunne følge en Taler, der ikke taler altfor langsomt, er imidlertid langt større, end hvor det kun drejer sig om at følge et Diktat. Talehurtigheden blandt Rigsdagens Talere er yderst forskjellig, den *kan* vokse indtil 180 Ord i Minuttet, og det anses af mange for at være det yderste, en Stenograf kan præstere. Man kan sige sig selv, at det bliver ikke Skønskrift, der kommer til at staa paa Papiret, og selv øvede Stenografer have ofte Vanskelighed ved bagefter at raade deres egne Runer. Det stenografiske Arbejde bliver under disse Vilkaar meget nerveanspændende, og jeg vil, til det modsatte bevises, indtil videre tro, at de fleste Kvinder ikke ret længe vilde holde den Art af Ting ud. Rigsdagsarbejdet er delt i Kvarterer, to Stenografer skrive — for Kontrollens Skyld — begge det samme i et Kvarter ad Gangen. Paa Tider, hvor Arbejdet er meget stort, 3: hvor begge Ting holde lange Møder paa en Gang og undertiden et af dem ogsaa Aftenmøde, kan man komme til at skrive indtil 7 Kvarter paa en Dag, og det Hele skal være færdigt, inden man forlader Bygningen. I de senere Aar, i Marts Maaned, hvor Arbejdet har været saa presseret, at man endog har maattet holde Møder paa Søn- og Helligdage, har Arbejde af den Beskaffenhed, jeg her har omtalt, været ganske ordinært Dag ud og Dag ind, og det har efter Funktionærernes samstemmende Vidnesbyrd været ret opslidende. Det er derfor ikke ganske afvejen at gjøre Kvinderne opmærksomme paa, hvad det er, de indlade sig paa.

Naar man spørger om, hvilke Forudsætninger udenfor den egentlige stenografiske Færdighed der fordres for at virke